

LA MORT DE LES EMOCIONS

ERIC BUSTAMANTE MOLET

MARC RUIZ CULLERÉ

ARNAU TORRENT BEÀ

XAVIER VILALTA FLORENSA

MÀRIUS VISA ROCASPANA

GRAU EN EDUCACIÓ PRIMÀRIA

DIDÀCTICA DE L'EDUCACIÓ ARTÍSTICA

CARME MOLET CHICOT

FACULTAT D'EDUCACIÓ

UNIVERSITAT DE LLEIDA – 2015

ÍNDEX

Presentació. Descripció general

Finalitat Contextualització

Recepció (a qui va adreçat)

Recursos (materials i humans) Localització

Procés de realització (de quina manera es portarà a terme)

Avaluació (com s'avaluarà) Apèndix Bibliografia/ Webgrafia

Títol: La mort de les emocions

Presentació

Descripció general La proposta que pretenem abordar es titula “La mort de les emocions”. És important deixar clar el significat d’aquesta frase, ja que és la que ens permet desenvolupar aquesta intervenció que a continuació anem a descriure. El nostre punt de partida eren les emocions, més concretament la mort. Des d’un principi, ens vam atrevir a proposar diferents maneres d’encarar la temàtica, però a l’hora de realitzar la corresponent intervenció, hi havia alguna cosa que se’ns escapava, no acabàvem de lligar caps. Potser no teníem una perspectiva clara sobre el tema..., potser estàvem massa quadrats en un tipus d’idea... El que estava clar és que la cosa no fluïa. Un dia, gairebé per casualitat, ens vam topar amb un vídeo on es contrastaven idees de persones malaltes amb persones sanes que ens va fer activar el mecanisme necessari per donar el tret de sortida a la nova idea. Així, a partir d’aquest contrast de respostes, tot reflexionant sobre si ens havia passat a nosaltres o havíem estat espectadors d’algunes situacions similars en el dia a dia, se’ns va ocórrer aquest títol pel fet que estem matant les emocions sense ser-ne gairebé conscients. La societat capitalista en la qual estem immersos avui en dia ens bombardeja constantment amb missatges consumistes. Des de ben petits anem lligant a poc a poc les emocions a productes físics com joguines, ordenadors, etc. de tal manera que arribem a l’adulthood i la nostra felicitat depèn dels bens materials que tenim, arribem corromputs i ja no valorem allò que realment té sentit, allò que realment és essencial i que queda recollit en les accions més simples i quotidianes de la vida.

Finalitat

La finalitat del projecte és causar un fort impacte emocional sobre les persones que tinguin un moment per observar l’obra, per tal que aquesta pugui ser l’espurna que encengui la flama de les emocions que realment són significatives. El motiu pel qual hem volgut despertar aquesta espurna és molt senzill, pensem que si aprenem a valorar les emocions, també podrem aprendre a valorar la vida que la societat consumista ens està fent desvaloritzar, l’obra ens permet valorar totes aquelles emocions que un dia van quedar sepultades pel poder dels diners, quelcom que relacionem amb felicitat quan realment la felicitat és molt més senzill que tot això. La felicitat és estar bé amb un mateix i amb aquells que l’envolten.

Contextualització

Les emocions esdevenen un tema que ja havíem treballat amb anterioritat l’any

passat. Si més no, era una forma de tractar-les des d'un vessant totalment diferent del d'aquest any. Vam conèixer i reflexionar sobre les diferents emocions que es manifesten en els infants a l'escola i com tractar-los. Aquest any se'ns tornen a aparèixer però se'ns dóna l'oportunitat de tractar-les d'una altra manera molt diferent en la qual se'ns permet fer una hibridació entre la concepció d'educació emocional (les emocions) i l'art. El nou tema a tractar a l'assignatura esdevé les emocions i com aquestes són representades en el vessant artístic. Aquesta esdevé una nova concepció que desconexíem d'una forma de tractar les emocions. Davant d'aquest context d'incertesa ens plantejem només una cosa a fer, tractar i afrontar el nou repte presentat.

Se'ns mostren algunes de les representacions d'alguns autors i com ho fan aquests. Ens documentem sobre aquest context i veiem molts autors que tracten temes pròxims al seu context i d'interès i que a la vegada creï un impacte sobre el públic pel qual va adreçat i que el faci reflexionar i generi un impacte en ell.

Recepció (a qui va adreçat)

El nostre projecte no té un tipus de persona a qui adreçar-la sinó que va adreçat a tothom que vulgui compartir i expressar les seves emocions i contrastar-les amb el nostre projecte. Convidem a tothom i no tanquem les portes a ningú, ja que el fet de ser una activitat que incita a la reflexió esdevé un factor positiu que vagi adreçada a tothom per tal de presentar nous punts de vista. Per tant, la nostra iniciativa és que generi el màxim d'aprenentatge i sensibilitzi al màxim de persones possibles, per tal de generar un coneixement i aprenentatge a partir de la reflexió que se'n pugui fer de la visió de la intervenció que es durà a terme. Per aquest motiu, el nostre projecte és ampli i global, pel fet que obra el màxim d'oportunitats per a la reflexió i interpretació de la representació que se'n vol fer.

Recursos (materials i humans)

Per poder gestionar perfectament aquest apartat, necessitem realitzar una correcta obtenció i elaboració d'informació en el procés de selecció dels recursos necessaris per poder aconseguir complir de la millor manera possible els objectius que prèviament ens havíem marcat. Hem de vetllar per la planificació, organització, desenvolupament i coordinació dels recursos humans i materials per tal de promoure la consecució dels objectius dels membres del grup, en consonància amb els objectius que cadascú de nosaltres té.

Per tal que no se'ns escapi cap detall, pel que fa als recursos humans que es veuen implicats en el nostre projecte, ens hem basat en la planificació i descripció de l'escenari de treball, així com del públic que s'hi veu involucrat, pensant en tot moment en les seves necessitats, ja que és un públic amb característiques similars a les nostres i el qual es mou (en trets generals) pels mateixos indrets,

parlant així dels estudiants/es, professors/es i totes les persones que recorren la Facultat de Ciències de l'Educació.

Comptar amb els recursos materials adequats és un element clau en la gestió de les organitzacions. S'ha de trobar un punt òptim de recursos materials, el que no vol dir que s'hagi d'augmentar la quantitat, ja que això representaria un elevat cost. Alhora, s'ha de tenir en compte que els recursos materials han de ser adequats per als recursos humans amb què compta l'organització. Pel que fa als recursos materials per dur a terme la nostra proposta, necessitem quatre fulls Din A-3 per a la impressió de les finestres que pretenem realitzar, també emprarem "Blu Tack" per enganxar aquests fulls a la paret sense deixar cap resta.

Localització

La intervenció visual del nostre projecte la realitzarem a la paret que es troba a la part dreta dels ascensors de la planta zero de la Facultat de Ciències de l'educació. El motiu pel qual escollim aquest espai és perquè aquest esdevé un punt de pas de la gran majoria d'estudiants i a la vegada és un lloc on la gent es manté a l'espera de l'ascensor. Així doncs, en aquest cas s'adonarien d'una representació poc habitual en aquell punt, aconseguint captar el seu interès en vers aquesta, ja que, es mantindrien a l'espera i dedicarien una petita part del seu temps en fer la nostra activitat.

Procés de realització (de quina manera es portarà a terme)

El procés de realització va completament lligat amb la presentació del producte. Així, la forma de finestra ens permet considerar dues parts. La primera, on aquesta està tancada i la segona on passem a obrir-la per veure que hi ha a l'altra banda. En la primera part, toca pensar una resposta, la primera que ens vingui al cap, simple, ràpid, sincer, sense embuts, a la pregunta següent: "Quin desig demanaries ara mateix?". En la segona meitat del procés toca mirar les altres respostes que estaven darrere la finestra, respostes que pertanyen a persones malaltes, havent-los formulat la mateixa pregunta. A partir d'aquí cadascú decidirà si entrar o no en el tercer pas, reflexionar...

CARTELL: 420 mm X 297

Quin desig demanaries ara mateix?

Em fa feliç poder veure el carrer, el poder fer un passeig jo sola i el poder gaudir de les simples flors.

Núria, 14 anys i té diagnosticat un càncer d'ossos

El que em fa més feliç ara és poder veure a la meva mare i saber que no té cap tipus de preocupació i que existeixi cura per totes les malalties.

Alba, 18 anys i pateix limfoma de Hodgkin

Si em deixessin demanar un desig, el meu seria demanar que pogués caminar i que em toqui l'aire a la cara.

Cristina, 12 anys i té leucèmia

Avaluació (com s'avaluarà)

L'avaluació no consistirà a determinar diferents criteris per tal d'identificar si han adquirit aquells continguts en vers la intervenció. El nostre propòsit és avaluar a partir de l'observació que facin els companys de la facultat en el visionat del recurs que hi haurà a l'entrada de la Facultat de Ciències de l'Educació.

Realment no podem fer una avaluació exhaustiva per tal de comprovar l'assoliment del contingut, però el que volem únicament és despertar la curiositat i les ganes de reflexionar sobre els petits actes quotidians, com el simple fet d'aturar-te a llegir una paret de la facultat. Així doncs, ens centrarem en l'interès de l'alumnat, ja que considerem que la reflexió és un procés que han de fer sols a partir de la seva autogestió. Una bona manera de saber si la intervenció capta o no aquesta atenció serà el nombre de visitants que pugui tenir.

Aquesta avaluació la podríem complementar amb la presència d'una llibreta, disposada al costat de la finestra, on l'alumnat interessat comparteixi les seves reflexions vers l'obra. D'aquesta manera podríem copsar les diverses opinions que aquesta genera, tenint constància de les reflexions.

Bibliografia/ Webgrafia

Byung-ChulHan (2014).Psicopolítica. Neoliberalismo y nuevas técnicas de poder. Editorial Herder.

Hernández, Fernando (2006). Las emociones y el nuevo espíritu del capitalismo.Cuadernos de pedagogía Barcelona 2006, n. 360, septiembre ; p. 94-

The San Francisco Globe. Experimento social. http://es-16.sfglobe.es/2015/01/14/emotivo-experimento-social-con-pacientes-de-cncer-y-personas-sanas/?src=share_fb_new_32270 [En línia]. [Consulta: 14 maig. 2015]

Vidiella, Judit (2012). “Espacios y políticas culturales de la emoción. Pedagogías decontacto y prácticas de experimentación feministas” (p.78-97). En TRANSDUCTORES, 2: Pedagogías en red y prácticas instituyentes. Editores Antonio Collados y Javier Rodrigo. Granada: Centro de Arte José Guerrero. <http://blogcentroguerrero.org/wp-content/uploads/2014/02/Transductores-2-interiores.pdf>